

Sygnatura akt: XI GC 1633/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2020 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Mariusz Zawicki

Protokolant: Angelika Sykut

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2020 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) (...) **spółka akcyjna we W.**

przeciwko **D. S.**

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 22.478 (dwadzieścia dwa tysiące czterysta siedemdziesiąt osiem) złotych i 7 (siedem) groszy z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwot i dat:

- od kwoty 12.237,50 zł od dnia 23 sierpnia 2018 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 7.762,50 zł od dnia 16 września 2018 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 645,75 zł od dnia 8 lutego 2019 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 645,75 zł od dnia 8 marca 2019 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 645,75 zł od dnia 8 kwietnia 2019 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 645,75 zł od dnia 8 maja 2019 r. do dnia zapłaty,

2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.741 (cztery tysiące siedemset czterdzieści jeden) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt: XI GC 1633/19

Sprawa rozpoznana w postępowaniu zwykłym.

UZASADNIENIE

W dniu 22 lipca 2019 r. powódka (...) (...) spółka akcyjna we W. wniosła do (...) pozew przeciwko D. S. o zapłatę kwoty 22478,07 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, liczonymi: od kwoty 12237,50 zł od dnia 23 sierpnia 2018 r. do dnia zapłaty, od kwoty 7762,50 zł od dnia 16 września 2018 r. do dnia zapłaty, od kwoty 645,75 zł od dnia 8 lutego 2019 r. do dnia zapłaty, od kwoty 645,75 zł od dnia 8 marca 2019 r. do dnia zapłaty, od kwoty 645,75 zł od dnia 8 kwietnia 2019 r. do dnia zapłaty, od kwoty 645,75 zł od dnia 8 maja 2019 r. do dnia zapłaty oraz zwrot kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu podała, że zawarła z pozwanym umowę o świadczenie usługi faktoringowej, na mocy której zobowiązała się do świadczenia usług finansowych polegających na

udostępnieniu środków w ramach odnawialnego limitu faktoringowego w celu finansowania działalności pozwanego, a pozwany zobowiązany był do terminowego uiszczania należności, w tym opłat i prowizji określonych w tabeli opłat i prowizji. W trakcie obowiązywania umowy powódka wypłaciła kwoty 12237,50 zł i 7762,50 zł, a następnie zawarła z pozwanym porozumienie dotyczące spłaty zadłużenia, co także było obwarowane koniecznością poniesienia opłaty w kwocie 1047,54 zł oraz comiesięcznych opłat w kwocie 645,75 zł. Powódka podała, że obsługiwała porozumienie przez cztery miesiące, a następnie na skutek nieregulowania należności rozwiązała z pozwanym umowę, a co za tym idzie należności wymienione w pozwie powinny być przez pozwanego uiszczone. Pozwany pomimo wezwania do zapłaty nie uregulował należności.

Postanowieniem z dnia 26 sierpnia 2019 r. (...) przekazał sprawę do Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie.

W dniu 8 października 2019 roku (...) wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym zasądził od pozwanej na rzecz powódki żadaną pozwem kwotę.

W zakreślonym terminie pozwany wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, w którym zaskarżył nakaz w całości, wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powódki na jego rzecz kosztów procesu. W uzasadnieniu podniósł, że mailowo i telefonicznie ustalił z powódką, że powódka zgadza się na odroczenie płatności zaległych należności.

W toku procesu strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka w dniu 16 maja 2018 r. zawarła z pozwanym umowę o świadczenie usługi faktoringowej nr (...). Na jej podstawie powódka zobowiązała się do świadczenia usług finansowych polegających na udostępnieniu środków w ramach odnawialnego limitu faktoringowego w celu finansowania działalności pozwanego, a pozwany zobowiązany był do terminowego uiszczania należności, w tym opłat i prowizji określonych w tabeli opłat i prowizji. W ramach umowy powódka udostępniała serwis internetowy, za pomocą którego pozwany mógł zawrzeć umowę oraz zgłaszać faktury do finansowania, które zostały wystawione na rzecz jego kontrahentów, przy czym zgodnie z pkt 2 ppkt 2.3 umowy minimalny limit faktoringowy jaki udzieliła powódka pozwanemu wynosił 5000 zł, a w przypadku zawarcia umowy pisemnej wynosił on 25000 zł. Do mowy zawartej z powódką zastosowanie miał regulamin świadczenia usług faktoringowych oraz tabela opłat i prowizji. W regulaminie zapisano, że pozwany zobowiązany będzie do spłaty powódce wykorzystanej części limitu faktoringowego w terminie płatności sfinansowanej faktury, a w razie opóźnienia w spłacie pozwany będzie mógł skorzystać z okresu karencji przez 7 dni - w tym okresie powódka nie pobierała opłat i prowizji. Pozwany mógł także skorzystać z okresu tolerancji przez 3 okresy po 30 dni, w którym to powódka nie pobierała opłaty zgodnie z tabelą opłat i prowizji.

Dowód:

- odpis z KRS powoda k.24-26,
- wydruk z (...) pozwanego k.27,
- umowa z dnia 2018-05-16 nr (...) k.28-29
- Regulamin Świadczenia Usług (...) k.32-39
- Tabela Opłat i Prowizji k.30-31

Zawarcie i obowiązywanie umowy wchodziło w życie w dniu, w którym pozwany potwierdził zawarcie umowy poprzez wpisanie kodu SMS w odpowiednim oknie serwisu udostępnianym przez powódkę. Kod SMS został wygenerowany automatycznie przez pozwanego i został przesłany na jego numer telefonu komórkowego podany w serwisie. Kod SMS generował się po zapoznaniu się przez pozwanego z treścią umowy i regulaminu. Ponadto w celu udostępnienia

środków w ramach limitu faktoringowego, w ramach weryfikacji pozwany dokonał przelewu na kwotę 1 zł na wskazany przez powódkę rachunek bankowy, co było warunkiem rozpatrzenia wniosku.

Dowód:

- wydruk z serwisu powódki k.40-41

- raport z serwisu faktora k.41,

W ramach łączącej strony umowy pozwany skorzystał z przysługującego mu limitu faktoringowego zgłaszając faktury do obsługi. (...) każdej faktury potwierdzana była powiadomieniem o warunkach obsługi faktury. Powódka przełała środki na wskazany przez pozwanego numer rachunku bankowego: w dniu 25 maja 2018 r. kwotę 12237,50 zł, a w dniu 18 czerwca 2018 r. kwotę 7762,50 zł.

Dowód:

- kopia powiadomień o warunkach obsługi faktury k.42, 43,

- kopia potwierdzenia wykonania transakcji płatniczych k.44-45,

Powód w dniu 27 listopada 2018 r. przesłał na adres mailowy pozwanego porozumienie dotyczące możliwości spłaty zadłużenia w ratach, w którym zawarto harmonogram płatności. W porozumieniu zawarto zapis, że kwota do spłaty wynosi 19895,07 zł, jednorazowa opłata z tytułu uruchomienia porozumienia wynosi 1047,54 zł, natomiast miesięczna opłata za obsługę porozumienia wynosi 645,75 zł za każdy rozpoczęty miesiąc. Pozwany zaakceptował porozumienie dotyczące prolongaty zadłużenia.

Następnie powódka z tytułu opłaty za obsługę porozumienia wystawiła na pozwanego faktury VAT:

- nr (...) z dnia 31 stycznia 2019 r. w kwocie 645,75 zł z terminem płatności na dzień 2019-02-07

- nr (...) z dnia 28 lutego 2019 r. w kwocie 645,75 zł z terminem płatności na dzień 2019-03-07

- nr (...) z dnia 31 marca 2019 r. w kwocie 645,75 zł z terminem płatności na dzień 2019-04-07

- nr (...) z dnia 30 kwietnia 2019 r. w kwocie 645,75 zł z terminem płatności na dzień 7 maja 2019 r.

Dowód:

- korespondencja e-mail k.46-51,

- faktury k.52-55,

- rozmowa pozwanego na płycie CD k.80,

Pismem z dnia 28 maja 2019 r. powódka wypowiedziała pozwanemu umowę (...) i wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 22478,07 zł.

Dowód:

- pismo powoda z dnia wraz z potwierdzeniem nadania/odbioru k.56-57

Powód potwierdził rozwiązanie umowy pismem z dnia 17 czerwca 2019 r., wskazał w nim nie zapłacone faktury i wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 22478,07 zł do dnia 21 czerwca 2019 r.

Dowód:

- kopia pisma powoda z dnia 2019-06-17 k.

Następnie pismem z dnia 8 lipca 2019 r. powódka wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 22478,07 zł w terminie do dnia 17 lipca 2019 r.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty wraz z załącznikiem k.59-60,

Sąd zważył co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione.

Podstawy prawnej swojego żądania powódka upatrywała w treści zawartej z pozwanym umowy factoringu, na podstawie której powódka zobowiązała się do świadczenia usług finansowych polegających na udostępnieniu środków w ramach odnawialnego limitu faktoringowego w celu finansowania działalności pozwanego, a pozwany zobowiązany był do terminowego uiszczania należności, w tym opłat i prowizji określonych w tabeli opłat i prowizji.

Umowa faktoringowa jest tzw. umową nienazwaną. Oznacza to że umowa ta nie występuje w polskim kodeksie cywilnym. Dopuszczalność swobodnego kształtowania treści takiej umowy wynika z przepisu art. 353¹ zwanego zasadą swobody umów. Zgodnie z tym przepisem, strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współzycia społecznego. Umowa faktoringu to umowa odpłatna i wzajemna, która łączy w sobie elementy cesji wierzytelności, dyskonta wierzytelności, umowy sprzedaży i umów o świadczenie usług (zob. wyrok SN z dnia 9 maja 2003 r., V CKN 218/01, OSNC 2004/7-8/, poz. 118).

W przedmiotowej sprawie pozwany de facto nie podniósł żadnych twierdzeń podlegających weryfikacji – zgłosił on jedynie, że spłata zadłużenia wobec powódki została odroczone na podstawie telefonicznych i mailowych ustaleń.

W tym miejscu zaznaczyć należy, że obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), natomiast ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 227 k.p.c.), spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Jeżeli więc materiał zgromadzony przez strony nie daje podstawy do dokonania odpowiednich ustaleń faktycznych, Sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z nieudowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie twierdzeń. Oznacza to, że jeżeli strona na której spoczywał ciężar dowodu nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swoich twierdzeń ponosi ona ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia. Nie jest natomiast rzeczą sądu zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.).

Zarzuty pozwanego nie zawierają żadnej argumentacji oraz nie podważył on żadnego z dokumentów przedstawionych przez powódkę. Sąd na podstawie materiału dowodowego zebranego w sprawie ustalił, że pozwany zawarł z powódką umowę na wskazywanych przez nią warunkach. Pozwany korzystał z przysługującego mu limitu faktoringowego, zgłaszał faktury do obsługi, a powódka przelała środki na wskazany przez pozwanego numer rachunku bankowego: w dniu 25 maja 2018 r. – kwotę (...),50 i 18 czerwca 2018 r. – kwotę (...),50. Następnie umowa została rozwiązana na skutek nie regulowania należności przez pozwanego, a pozwany zawarł z powódką pisemne porozumienie dotyczące spłaty wymagalnych należności, co wiązało się z koniecznością poniesienia opłat: jednorazowej z tytułu uruchomienia porozumienia i comiesięcznych za obsługę porozumienia. W porozumieniu zapisano, że na dzień porozumienia pozostała do spłaty kwota 19895,07 zł, zawierająca należność z tytułu sfinansowanych faktur oraz opłaty i prowizje zgodnie z umową i regulaminem. Dodatkowo w porozumieniu przewidziano konieczność zapłaty jednorazowej opłaty z tytułu uruchomienia porozumienia w wysokości 1047,54 zł oraz miesięcznej opłaty za obsługę porozumienia należnej za każdy rozpoczęty miesiąc kalendarzowy obowiązywania porozumienia w wysokości 645,75 zł. Powódka w okresie

od stycznia do kwietnia 2019 r. obsługiwała porozumienie i z tego tytułu wystawiła na pozwanego cztery faktury Vat załączone do pozwu.

Tym samym roszczenie dotyczące zapłaty kwoty 22478,07 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, liczonymi: od kwoty 12237,50 zł od dnia 23 sierpnia 2018 r. do dnia zapłaty, od kwoty 7762,50 zł od dnia 16 września 2018 r. do dnia zapłaty, od kwoty 645,75 zł od dnia 8 lutego 2019 r. do dnia zapłaty, od kwoty 645,75 zł od dnia 8 marca 2019 r. do dnia zapłaty, od kwoty 645,75 zł od dnia 8 kwietnia 2019 r. do dnia zapłaty od kwoty 645,75 zł od dnia 8 maja 2019 r. do dnia zapłaty okazało się uzasadnione.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 7 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, zgodnie z którym w transakcjach handlowych – z wyłączeniem transakcji, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny – wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, chyba że strony uzgodniły wyższe odsetki, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki: wierzyciel spełnił swoje świadczenie i nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie.

Do chwili zamknięcia rozprawy pozwany nie przedstawił żadnych dowodów na okoliczności wskazywane w sprzeciwie. Załączone do akt rozmowy na płycie CD dotyczą faktycznie kontaktów pozwanego lecz nie z powodem a firmą windykacyjną. W rozmowach tych pozwany przyznaje, że wie iż ma dług, zna jego wysokość, nie doszło w tych rozmowach do nowacji, zwolnienia z długu, umorzenia długu, prolongaty. Nie miały miejsce żadne zdarzenia materialnoprawne wpływające na treść umowy i dokumentów złożonych z pozwem.

W związku z powyższym orzeczono jak w punkcie 1 wyroku.

W punkcie 2 sentencji wyroku rozstrzygnięto o kosztach postępowania. Znajduje ono

postawę prawną w art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na poniesione przez powódkę koszty złożyły się: opłata od pozwu w kwocie 1124 zł, wynagrodzenie pełnomocnika, które z uwagi na wartość przedmiotu sporu – zgodnie z § 2 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych wynosi 3600 złotych oraz opłata od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych, dając łącznie kwotę 4741 złotych.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
2. (...)
3. (...)